

Lovgivningsmagten, gør Udvalget ingen Indstilling. Det er mit Haab, at den Rigsdag, som træder sammen i næste Uge, alvorligt vil komme til at beskæftige sig med Dyrstidsproblemet, og at der derefter i den kommende Rigsdagssamling maa blive truffet saadanne Foranstaltninger, at Andragerne kan føle sig i hvert Fald i nogen Maade tilfredsstillende. I øvrigt skal jeg paa ny anbefale de to Indstillinger, Udvalget har gjort.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Angaaende Andragendet under Nr. 8 er der ikke stort at føje til, hvad jeg har sagt før. Samtlige Udtalelser herfra tyder paa, at der nu er opnaaet Tilfredshed fra alle Sider.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Vanggaard) lod sig forstaa med, at der ved de Forhandlinger, der har fundet Sted med andre Lande under Krigsforholdene, ikke altid var tænkt tilstrækkeligt paa Fiskeriet. Deri har det ærede Medlem ganske Uret. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) spurgte mig, om jeg kunde gaa med til, at der blev udsendt Fiskerikonsulenter. Det har jeg ikke noget imod. Det har blot ikke været tilstrækkelig oplyst for mig, at Nytten deraf stod i Forhold til Udgifterne. Men kan det godtgøres, antager jeg, at baade Rigsdagen og Ministeriet vil gaa med dertil. Det Spørgsmaal vil kunne blive drøftet i det Udvalg, der er nedsat af Dansk Fiskeriforening og Eksportørerne med Direktør Mortensen som Leder.

De Udtalelser, der er faldet angaaende Andragendet under Nr. 4, gaar alle sammen ud paa, at man ønsker, at Fiskeriet faar sit eget Departement eller, som den ærede Ordfører sagde, i alt Fald et Kontor. Jeg mener, at Fiskeriet i og for sig har et Kontor; derimod er det rigtigt, at det ingen Kontorchef har. Dansk Fiskeriforening har gjort opmærksom paa, at Fiskeriet, naar der skal forhandles om dets Sager, ønsker et Kontor, forestaaet af en Embedsmand, der stod paa Højde med og kan forhandle med andre Ministeriers mere højtstaaende Embedsmænd. Der er noget rigtigt i dette, og derfor er jeg ogsaa enig med Fiskeriforeningen i, at man maa oprette et Kontor for Fiskeriet, hvis man ikke skal gaa videre. Jeg har, som jeg sagde før, ikke noget imod, at der bliver oprettet et Departement, men det har hidtil ikke været mig muligt at faa Tilslutning dertil.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts

5te Valgkreds (Kvist) gjorde opmærksom paa, at der var mange Ting, som ikke kunde afgøres i Landbrugsministeriet; men han mente, at det gik til for Fiskeriets Vedkommende som for Landbrugets Vedkommende, nemlig at Landbrugsministeriet forhandlede med de andre Ministerier. Det er ganske givet, at saaledes er Forholdet ogsaa for Fiskeriet. Naar alligevel Repræsentanter for Dansk Fiskeriforening, og maaske ogsaa i enkelte Tilfælde Repræsentanter for Landbruget gaar til andre Ministerier, er det selvfølgelig fordi de mener, at de i endnu højere Grad kan paavirke disse, end selve Landbrugsministeriet er i Stand til. Men det er ikke givet, at Fiskeriforeningen nødvendigvis maa henvende sig til Ministeriet for offentlige Arbejder, hvis det er et Transportforhold, eller til Finansministeriet med andre Sager. Landbrugsministeriet kan godt ordne Sagen, saaledes at Foreningen fra det kan faa Besked om Forholdet. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds sagde, at med Hensyn til Laan til Fiskeriet skal man gaa til Finansministeriet. Ja, det er vedtaget ved Lov. Men alle de Ting, som Landbrugsministeriet har med at gøre angaaende Fiskeriet, og som sorterer under det, bliver besørget der. Der er selvfølgelig Forhold vedrørende Fiskeriet, om hvilke der maa forhandles med andre Ministerier; men jeg ved ikke, at Landbrugsministeriet har forsømt noget med Hensyn til Sager, der bliver ekspederet under andre Ministerier. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds mente, at den Skrivelse, der var sendt til Fiskeriforeningen den 10. Maj, betød saa godt som en Afslutning paa Forhandlingerne. Dette er ikke rigtigt; der stod i Skrivelsen „for Tiden“, og det plejer alle at opfatte paa den Maade, at saa kan man ganske rolig komme igen.

Vanggaard: Den ærede Landbrugsminister tager fejl, naar han mente, at jeg skulde tro, at Regering og Landbrugsministerium ikke havde tænkt paa Fiskeriet under de Forhandlinger, der er førte med Udlandet. Jo, jeg tror nok, de har tænkt, men efter det foreliggende Resultat har det ikke givet sig tilstrækkeligt Udslag i Retning af Opfyldelse af berettigede Krav, som Fiskeriet maa stille. Jeg vil derfor haabe, at man maa forøge sin Energi og ikke blot tænke, men ogsaa handle, for at Eksportforholdene kan blive ordnet saaledes, at Fiskeriet kan være tjent med det. Med Hensyn til Spørgsmaalet Depar-